

РОЛЬ МУЗЕЙНИЦТВА У ЗБЕРЕЖЕННІ НАЦІОНАЛЬНОЇ ІДЕНТИЧНОСТІ УКРАЇНЦІВ КАНАДИ

Українська етнічна група Канади посідає друге місце за чисельністю українців, які проживають за межами Батьківщини і перше за своєю активністю у розвитку громадського, культурного та духовного життя. Крім успішної інтеграції у нове суспільство, професійного визнання та успіхів у різних сферах життя українці постійно дбали про збереження власної культури, мови, традицій тощо. Варто зазначити, що велика увага української громадськості приділяється саме національному музейництву.

Зважаючи на строкатий етнічний склад населення уряд Канади у 1971 році запроваджує політику багатокультурності, яка дозволяє усім національним меншинам вільно розвивати власну культуру. Поряд з федеральною програмою з багатокультурності діють і провінційні програми. Так, наприклад, у провінції Альберта, де проживає велика кількість українців, діяльність Міністерства багатокультурності є зразком збереження української етнічної спадщини шляхом розвитку музейництва. Яскравим представником, який демонструє історію раннього українського поселення в Канаді є музей-прототип Національного музею народної архітектури та побуту України Пирогово – «Село україноканадської культурної спадщини» (Ukrainian Cultural Heritage Village). Цей музей під відкритим небом, розташований у 80 км. на схід від міста Едмонтон в еко-культурній місцевості Калина Кантрі, відтворює життя першопоселенців у східно-центральної частині Канади. Зокрема, тут демонструється побут українців у період 1892 – 1930 рр. Справжні автентичні хати і домівки з околиць було перевезено до цього музею та реставровано відповідно епохи початку двадцятого сторіччя.

Також в музеї приділено велику увагу історичній автентичності і концепції відтворення живої історії. Тут представлена хата Івана Пилипова (Една-Стар, Альберта; 1926-1928 рр.) та Василя Гавриляка (Шандро, Альберта, 1927 р.), які були першими емігрантами з України.

У «Селі» використовується музейний прийом, відомий як подання від першої особи, який вимагає, щоб костюмовані працівники були ретельно підібрані і перебували у стилі епохи весь час. Актори відповідають на запитання відвідувачів так, ніби останні досі перебувають на початку ХХ ст. Хоча такий спосіб показу експозиції дивував деяких відвідувачів, проте

дозволяв найточніше відтворювати досвід історичного занурення. Цей музей можна сміливо віднести до культурних здобутків українців Канади, що свідчать про їх відданість національним традиціям.

Ще один, не менш цікавий, еко-туристичний музей «Калина Кантрі» (Kalyna Country Ecomuseum) розташований у культурному регіоні в східно-центральної Альберті, де історично проживало багато етнічних українців та було збудовано багато їхніх церков. Музей був створений групою ентузіастів, вчених та етнографів, за підтримки місцевих адміністрацій. До «Калина Кантрі» входить кілька музеїв, пам'яток архітектури, озер та монументів. Він є особливим місцем відпочинку місцевого населення, адже розташований на берегах ріки Північний Саскачеван, на території всесвітньовідомих фермерських господарств. Ці панорами нагадують Україну.

Згодом у «Калина Кантрі» сформували популярні туристичні маршрути, які включали в себе екскурсії у «Село україноканадської культурної спадщини», місто Вегревіль зі своєю найбільшою у світі писанкою, місто Колд-Лейк з його околицями, у 12-кілометровому радіусі яких розташовано аж 48 християнських храмів – переважно українських.

У 1974 р. уряд Альберти призначив кожний перший понеділок серпня щорічним святом культурної спадщини мешканців цієї провінції. Тоді ж одинадцять різних етно-культурних громад міста Едмонтон, на чолі з українською, зібрались разом у парку ім. Гавриляка, щоб презентувати свої культуру, традиції та мистецтво.

Такі фестивалі стали швидко популярними та проводяться щорічно на території найбільших українських музеїв Канади, що сприяє подальшому розвитку і популяризації української культури далеко за межами України.

Список літератури

1. Лупул Т. Політизація етнічності як інституційний фактор сучасного процесу канадського націєтворення / Т. Лупул. – Чернівці, 2010. – 357 с.

2. Піскун В. М. Українська політична еміграція й діаспора у ХХ столітті: форми культурного й інтелектуального узв'язання в країнах проживання // Піскун В.М., Ціпко А.В., Щербатюк О.В. та ін. Українство у світі: традиційність культури та спільнотні взаємини. Монографія – К.: ЗАТ «Нічлава», 2004. – 252 с.

3. Українці у Канаді - від хлібного колоска до Уейна Грєцького. [Електронний ресурс]– Режим доступу – <http://surma.mou.su/publ/1-1-0-2513>

Ключові слова – музей, ідентичність, українці Канади, еміграція.

У статті розкривається проблематика збереження національної ідентичності українців Канади шляхом розвитку музейної справи.